Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

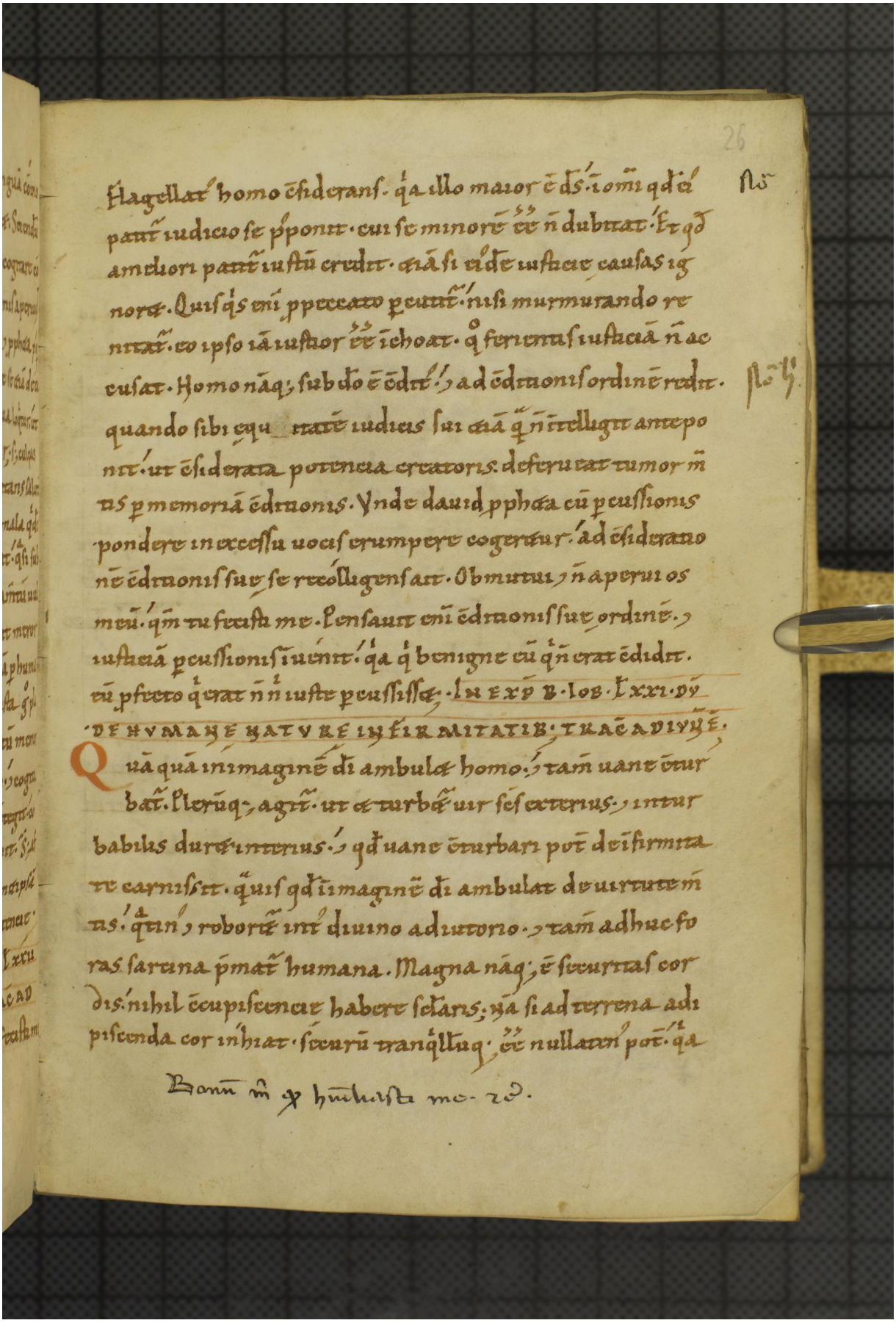

Flagellat homo c̄siderans. q̄a illo maior ē d̄s. i omi qd ei
patit iudicio se p̄ponit. cui se minorē ēē n̄ dubitat. Et qd
ameliori patit iustū credit. etiā si eiusdē iusticie causas ig
norē. Quisq̄s enī ꝓpeccato ꝑcutit. nisi murmurando re
nitat. eo ipso iā iustior ēē īchoat. q̄ ferientis iusticiā n̄ ac
cusat. Homo nāq; sub d̄o ē c̄dit. ⁊ ad c̄ditionis ordinē redit.
quando sibi equ[illegible]itatē iudicis sui etiā q̄ n̄ ītelligit antepo
nit. ut c̄siderata potencia creatoris. deferueat tumor m̄
tis ꝑ memoriā c̄ditionis. Vnde dauid ꝓphēa cū ꝑcussionis
pondere in excessu uocis erumpere cogeretur. ad c̄sideratio
nē c̄ditionis sue se recolligens ait. Obmutui ⁊ n̄ aperui os
meū. q̄m tu fecisti me. Pensauit enī c̄ditionis sue ordinē. ⁊
iusticiā ꝑcussionis īuenit. q̄a q̄ benigne eū q̄ n̄ erat c̄didit.
eū ꝓfecto q̄ erat n̄ n̄ iuste ꝑcussisse. IN EXP̄ B. IOB. LXXI. DV̄
DE HVMANE NATVRE INFIRMITATIB; TRAC̄ ADIVNĒ.

Quā quā in imaginē d̄i ambulet homo. ⁊ tam̄ uane c̄tur
bat. Plerūq; agit. ut et turbet uir sc̄s exterius. ⁊ intur
babilis durē interius. ⁊ qd uane c̄turbari pot̄ de īfirmita
te carnis sit. q̄uis qd īimaginē d̄i ambulat de uirtute m̄
tis. q̄tin ⁊ roborē int̄ diuino adiutorio. ⁊ tam̄ adhuc fo
ras sarcina p̄mat humana. Magna nāq; ē securitas cor
dis. nihil c̄cupiscencie habere sc̄laris; n̄a si ad terrena adi
piscenda cor inhiat. securū tranq̄llūq; ēē nullatenus pot̄. q̄a

Bonū m̄ ꝙ hūiliasti me. 2ᵒ.